I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/493

af 30. marts 2020

om systemet for falske og ægte dokumenter online (FADO) og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det europæiske billedlagringssystem for falske og ægte dokumenter online (FADO) blev oprettet ved Rådets fælles aktion 98/700/RIA ([4]) i Generalsekretariatet for Rådet. FADO-systemet blev oprettet for at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes myndigheder om ægte dokumenter og kendte forfalskningsmetoder. FADO-systemet muliggør elektronisk lagring, hurtig udveksling og validering af oplysninger om ægte og falske dokumenter. Eftersom afsløringen af falske dokumenter også er vigtig for borgere, organisationer og virksomheder, gjorde Generalsekretariatet for Rådet også ægte dokumenter tilgængelige i et offentligt onlineregister over ægte identitetspapirer og rejselegitimation kendt som PRADO.

(2) Eftersom forvaltningen af FADO-systemet er forældet og bør tilpasses til den institutionelle ramme, som er oprettet ved traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), bør fælles aktion 98/700/RIA ophæves og erstattes af et nyt, ajourført instrument.

(3) Denne forordning udgør det nødvendige nye retsgrundlag for forvaltning af FADO-systemet.

(4) Dokumentfalsk kan i sidste ende undergrave Unionens indre sikkerhed. Anvendelsen af FADO-systemet som et elektronisk lagringssystem, der beskriver mulige afslørende punkter både i ægte og falske dokumenter, er et vigtigt redskab til at bekæmpe dokumentfalsk, navnlig ved de ydre grænser. Eftersom FADO-systemet bidrager til at

([1]) EUT C 110 af 22.3.2019, s. 62.
([2]) EUT C 168 af 16.5.2019, s. 74.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.3.2020.
([4]) Fælles aktion 98/700/RIA af 3. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om oprettelse af et europæisk system for lagring og overførsel af billeder (FADO) (EFT L 333 af 9.12.1998, s. 4).

opretholde et højt sikkerhedsniveau i Unionen ved at støtte politi, grænsevagter og andre af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder i bekæmpelsen af dokumentfalsk, udgør FADO-systemet et vigtigt redskab i anvendelsen af Schengenreglerne.

(5) Selv om falske dokumenter og identitetssvig ofte afsløres ved de ydre grænser, er bekæmpelse af falske dokumenter et område, der er omfattet af politisamarbejde. Falske dokumenter er pseudodokumenter og forfalskede og efterlignede dokumenter. Anvendelsen af falske dokumenter i Unionen er steget betydeligt i de senere år. Dokumentfalsk og identitetssvig indebærer fremstilling og anvendelse af falske dokumenter og anvendelse af ægte dokumenter, der er erhvervet uretmæssigt. Falske dokumenter er et kriminelt redskab til flere formål, fordi de kan anvendes gentagne gange til at støtte forskellige kriminelle aktiviteter, herunder hvidvask af penge og terrorisme. De teknikker, der anvendes til at fremstille falske dokumenter, bliver stadig mere avancerede, og som følge heraf er det nødvendigt at have oplysninger af høj kvalitet om mulige afslørende punkter, navnlig sikkerhedselementer og forfalskningskendetegn, og hyppig ajourføring af disse oplysninger.

(6) FADO-systemet bør indeholde oplysninger om alle typer af ægte rejse-, identitets-, opholds- og civilstandsdokumenter, kørekort og registreringsattester udstedt af medlemsstaterne, om passersedler udstedt af Unionen og om falske udgaver af sådanne dokumenter, som de er i besiddelse af. FADO-systemet bør kunne indeholde oplysninger om andre relaterede officielle dokumenter, navnlig dokumenter anvendt til støtte for ansøgninger om officielle dokumenter udstedt af medlemsstaterne, og om falske udgaver heraf. FADO-systemet bør også kunne indeholde oplysninger om alle typer af ægte rejse-, identitets-, opholds- og civilstandsdokumenter, kørekort og registreringsattester samt om andre relaterede officielle dokumenter, navnlig dokumenter anvendt til støtte for ansøgninger om officielle dokumenter udstedt af tredjeparter såsom tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, som er underlagt international ret, og om falske udgaver heraf.

(7) Personoplysninger i FADO-systemet bør kun behandles i det omfang, det er strengt nødvendigt af hensyn til formålet med driften af FADO-systemet. Som en direkte følge af formålet med oprettelsen af FADO-systemet bør kun begrænsede oplysninger vedrørende en identificeret eller identificerbar person lagres i FADO-systemet. FADO-systemet bør kun indeholde personoplysninger i form af ansigtsbilleder eller alfanumeriske oplysninger, for så vidt de har forbindelse til et dokuments sikkerhedselementer eller forfalskningsmetode. Det bør være muligt at lagre sådanne begrænsede personoplysninger enten i form af forskellige elementer, der forekommer i modeller for ægte dokumenter, eller i form af pseudonymiserede oplysninger i ægte eller falske dokumenter. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«), der er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ([5]), bør i overensstemmelse med princippet om dataminimering tage de nødvendige skridt til at pseudonymisere alle de personoplysninger, der ikke er nødvendige i forhold til de formål, hvortil oplysningerne behandles. Det bør ikke være muligt at søge efter personoplysninger i FADO-systemet, og det bør heller ikke være muligt at identificere fysiske personer ved hjælp af FADO-systemet uden anvendelse af yderligere oplysninger. FADO-systemet bør ikke anvendes til at identificere en fysisk person.

(8) Medlemsstaternes behandling af personoplysninger i forbindelse med denne forordning bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([6]) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ([7]), alt efter hvad der er relevant.

(9) Medlemsstaterne kan opretholde eller udvikle deres egne nationale systemer med oplysninger om ægte og falske dokumenter, men de bør være forpligtede til at give agenturet oplysninger om ægte dokumenter, som de udsteder, herunder om sådannes sikkerhedselementer, og om falske udgaver af sådanne dokumenter, som er i deres besiddelse. Agenturet bør indlæse disse oplysninger i FADO-systemet og sikre ensartetheden og kvaliteten af oplysningerne.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

(10) Unionen udsteder i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1417/2013 ([8]) passersedler til medlemmer af Unionens institutioner, organer, agenturer og kontorer og Unionens ansatte med henblik på anvendelse til tjenstlige formål. Unionen bør være forpligtet til at give agenturet oplysninger om sådanne ægte dokumenter og deres sikkerhedselementer.

(11) Forskellige interessenter, herunder offentligheden, bør gives forskellige niveauer af adgang til FADO-systemet afhængigt af deres behov og følsomheden af de berørte oplysninger.

(12) For at sikre medlemsstaterne en høj grad af kontrol med dokumentfalsk bør de myndigheder i medlemsstaterne, der er kompetente inden for dokumentfalsk, såsom politi, grænsevagter og andre retshåndhævende myndigheder samt andre relevante nationale myndigheder, efter »need-to-know«-princippet have adgang til FADO-systemet på forskellige niveauer afhængigt af deres behov. Medlemsstaterne bør fastlægge, hvilke kompetente myndigheder der skal have adgang, og hvilket adgangsniveau de skal gives. Kommissionen og agenturet bør også fastlægge, hvilke af deres administrative enheder der skal have adgang til FADO-systemet. FADO-systemet bør give brugerne mulighed for, afhængigt af deres adgangsrettigheder, at få oplysninger om nye forfalskningsmetoder, der afsløres, og om nye ægte dokumenter, der er i omløb.

(13) I de seneste år har agenturet udviklet ekspertise inden for dokumentfalsk. Synergier bør derfor øges ved at mobilisere agenturets ekspertise til gavn for medlemsstaterne på dette område. Agenturet bør overtage og drive FADO-systemet som fastsat i forordning (EU) 2019/1896. Denne overtagelse bør ikke have nogen indvirkning på de aktører, der allerede har adgang til FADO-systemet, nemlig Kommissionen, agenturet, Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ([9]), medlemsstaterne og offentligheden. Efter at agenturet overtager FADO-systemet, bør det bistå medlemsstaterne med afsløring af falske dokumenter. Derudover kan Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 ([10]), hvor det er hensigtsmæssigt, yde teknisk støtte til agenturet i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896.

(14) Det bør sikres, at FADO-systemet i overgangsperioden forbliver fuldt operationelt, indtil overførslen reelt er blevet foretaget, og de eksisterende oplysninger er blevet overført til det nye system. Ejerskabet til de eksisterende oplysninger bør derefter overdrages til agenturet.

(15) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til anerkendelse af pas, rejsedokumenter, visa eller andre identitetsdokumenter.

(16) For at give andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer end Kommissionen og agenturet, tredjeparter såsom tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, som er underlagt international ret, eller private enheder såsom luftfartsselskaber og andre transportører adgang til oplysninger i FADO-systemet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelse af foranstaltninger, der i begrænset omfang giver adgang til FADO-systemet for disse EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, for tredjeparter og for private enheder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([11]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

([8]) Rådets forordning (EU) nr. 1417/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af formen på de passersedler, som udstedes af Den Europæiske Union (EUT L 353 af 28.12.2013, s. 26).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99).

([11]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår FADO-systemets tekniske arkitektur, fastlæggelsen af de tekniske specifikationer, procedurerne for kontrol og verifikation af oplysninger og fastsættelsen af datoen for agenturets faktiske implementering af FADO-systemet. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([12]).

(18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(19) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF ([13]).

(20) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([14]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra H, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([15]).

(21) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([16]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra H, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ([17]).

(22) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([18]), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra H, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU ([19]).

(23) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 46, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ([20]) og afgav udtalelse den 3. december 2018 —

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([13]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

([14]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

([15]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

([16]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

([17]) Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

([18]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 3.

([19]) Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og formål

Ved denne forordning oprettes systemet for falske og ægte dokumenter online (FADO), der indeholder oplysninger om ægte dokumenter, der er udstedt af medlemsstaterne, Unionen og tredjeparter såsom tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, som er underlagt international ret, og om falske udgaver heraf.

Formålet med FADO-systemet er at bidrage til bekæmpelsen af dokumentfalsk og identitetssvig ved at dele oplysninger om sikkerhedselementerne og potentielle forfalskningskendetegn i ægte og falske dokumenter mellem de af medlemsstaternes myndigheder, der er kompetente inden for dokumentfalsk, og om ægte dokumenter med offentligheden.

Formålet med FADO-systemet er også at bidrage til bekæmpelsen af dokumentfalsk og identitetssvig ved at dele oplysninger med andre interessenter, herunder offentligheden.

Artikel 2

Anvendelsesområde og FADO-systemets indhold

1. FADO-systemet skal indeholde oplysninger om rejse-, identitets-, opholds- og civilstandsdokumenter, kørekort og registreringsattester udstedt af medlemsstaterne eller Unionen, og om falske udgaver heraf.

FADO-systemet kan indeholde oplysninger om dokumenter som omhandlet i første afsnit, som er udstedt af tredjeparter såsom tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, som er underlagt international ret, og om falske udgaver heraf.

FADO-systemet kan indeholde oplysninger om andre relaterede officielle dokumenter, navnlig dokumenter, der anvendes til støtte for ansøgninger om officielle dokumenter udstedt af medlemsstaterne og, hvor det er relevant, af tredjeparter såsom tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, som er underlagt international ret, og om falske udgaver heraf.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger omfatter følgende:

a) oplysninger, herunder billeder, om ægte dokumenter og modeller heraf og deres sikkerhedselementer

b) oplysninger, herunder billeder, om falske dokumenter, uanset om det er forfalskede dokumenter, efterlignede dokumenter eller pseudodokumenter, og deres forfalskningskendetegn

c) sammendrag af forfalskningsteknikker

d) sammendrag af sikkerhedselementerne i ægte dokumenter, og

e) statistikker over afslørede falske dokumenter.

FADO-systemet kan også indeholde håndbøger, kontaktlister, oplysninger om gyldige rejsedokumenter og medlemsstaternes anerkendelse heraf, anbefalinger om effektive metoder til afsløring af specifikke forfalskningsmetoder og andre nyttige relaterede oplysninger.

3. Medlemsstaterne og Unionen sender straks oplysningerne om de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«).

Medlemsstaterne kan sende agenturet oplysninger om de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, andet og tredje afsnit.

Tredjeparter såsom tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, som er underlagt international ret, kan sende agenturet oplysninger om de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, andet og tredje afsnit.

Artikel 3

Agenturets ansvarsområder

1. Agenturet sikrer ved udførelsen af sine opgaver i medfør af artikel 79 i forordning (EU) 2019/1896, at FADO-systemet fungerer korrekt og pålideligt, og yder støtte til medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med afsløring af falske dokumenter.

2. Agenturet er ansvarligt for at indlæse de indhentede oplysninger i FADO-systemet rettidigt og effektivt og for at sikre ensartetheden og kvaliteten af disse oplysninger.

Artikel 4

FADO-systemets arkitektur og adgangen hertil

1. FADO-systemets arkitektur giver brugerne forskellige niveauer af adgang til oplysninger.

2. Kommissionen og agenturet, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, og de af medlemsstaternes myndigheder, der er kompetente inden for dokumentfalsk, såsom politi, grænsevagter og andre retshåndhævende myndigheder samt andre relevante nationale myndigheder, har sikker adgang til FADO-systemet efter »need-to-know«-princippet.

3. FADO-systemets arkitektur skal give offentligheden mulighed for indsigt i modeller for ægte dokumenter eller ægte dokumenter med pseudonymiserede oplysninger.

4. Følgende aktører kan få adgang til oplysninger, der er lagret i FADO-systemet, i et begrænset omfang:

a) andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer end dem, der er omhandlet i stk. 2

b) tredjeparter såsom tredjelande, territoriale enheder, internationale organisationer og andre enheder, som er underlagt international ret

c) private enheder såsom luftfartsselskaber og andre transportører.

5. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 som supplement til denne forordning ved at fastsætte foranstaltninger, der giver adgang til oplysninger, der er lagret i FADO-systemet, for de aktører, der er anført i nærværende artikels stk. 4. De delegerede retsakter fastsætter den del af FADO-systemet, som de aktører, der er anført i nærværende artikels stk. 4, skal have adgang til, og eventuelle specifikke procedurer og betingelser, der kan være nødvendige, herunder kravet om at indgå en aftale mellem agenturet og en tredjepart eller en privat enhed som omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra b) og c).

6. Medlemsstaterne fastlægger, hvilke myndigheder, kompetente inden for dokumentfalsk, og andre relevante nationale myndigheder, der skal have adgang til FADO-systemet, herunder hvilket adgangsniveau de skal gives, og underretter Kommissionen og agenturet herom.

Kommissionen sender efter anmodning de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, til Europa-Parlamentet.

Artikel 5

Agenturets behandling af personoplysninger

1. Agenturet anvender Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([21]), når det behandler personoplysninger i henhold til nærværende forordning. Agenturet behandler kun personoplysninger, hvor en sådan behandling er nødvendig for at udføre dets opgave med at drive FADO-systemet.

For så vidt angår ægte dokumenter må FADO-systemet kun indeholde de personoplysninger, der findes i modellerne for sådanne dokumenter, eller pseudonymiserede oplysninger.

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

For så vidt angår falske dokumenter må FADO-systemet kun indeholde personoplysninger, i det omfang de er nødvendige for at beskrive eller illustrere forfalskningskendetegn eller forfalskningsmetode for sådanne dokumenter.

2. Agenturet sørger for, at der er truffet tekniske og organisatoriske foranstaltninger såsom pseudonymisering for at sikre, at personoplysninger kun behandles i det omfang, det er strengt nødvendigt for formålet med at drive FADO-systemet i overensstemmelse med princippet om dataminimering på en måde, så det ikke er muligt at identificere fysiske personer gennem FADO-systemet uden anvendelse af yderligere oplysninger.

Artikel 6

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte:

a) FADO-systemets tekniske arkitektur

b) de tekniske specifikationer for indlæsning og lagring af oplysninger i FADO-systemet i overensstemmelse med høje standarder

c) procedurerne for kontrol og verifikation af oplysningerne i FADO-systemet

d) datoen for agenturets faktiske implementering af FADO-systemet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 7, stk. 2.

2. Kommissionen vedtager den i stk. 1, litra d), omhandlede gennemførelsesretsakt efter verifikation af, at følgende betingelser er opfyldt:

a) de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), er blevet vedtaget

b) agenturet har meddelt Kommissionen, at det har implementeret FADO-systemets arkitektur på tilfredsstillende vis

c) agenturet har meddelt Kommissionen, at overførslen af oplysninger fra Generalsekretariatet for Rådet til agenturet er afsluttet.

Artikel 7

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der blev nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 ([22]). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 8

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 26. april 2020.

3. Den i artikel 4, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

([22]) Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Fælles aktion 98/700/RIA ophæves med virkning fra datoen for agenturets faktiske implementering af FADO-systemet, som fastsættes ved en gennemførelsesretsakt som omhandlet i denne forordnings artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra d).

2. Generalsekretariatet for Rådet overfører oplysningerne i FADO-systemet som oprettet ved fælles aktion 98/700/RIA til agenturet.

3. Medlemsstaterne skal godkende, at Generalsekretariatet for Rådet overfører de oplysninger, som de ejer, og som er lagret i FADO-systemet som oprettet ved fælles aktion 98/700/RIA, til FADO-systemet som oprettet ved denne forordning.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2020.

På Europa-Parlamentets vegne	På Rådets vegne
D.M. SASSOLI	G. GRLIĆ RADMAN
Formand	Formand